

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Pc/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718203084
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3718203084.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký vo veci osoby oprávnenej na výživné: L. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XX, zastúpená JUDr. Zuzanou Jankoviechovou, advokátkou so sídlom M. R. Štefánika 157/45, Považská Bystrica proti osobe povinnej platiť výživné: Y. J., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XXX, T. F., zastúpený JUDr. Mgr. Dušanom Divkom, MBA, advokátom so sídlom Šoltésovej 346/1, Považská Bystrica o zvýšenie výživného takto

r o z h o d o l :

Súd mení rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8P/43/2011-40 zo dňa 17.8.2011 tak, že otec je od 23.10.2018 p o v i n ý prispievať na výživu plnoletej L. Š., nar. XX.X.XXXX výživným 150 € mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci vopred k rukám plnoletého dieťaťa.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a .

Zameškané výživné za obdobie od 23.10.2018 do 31.1.2019 vo výške 493,55 € je otec p o v i n n ý zaplatiť do rúk dieťaťa do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia výživného na 300 € mesačne. Navrhovateľka tvrdila, že :

- od poslednej úpravy uplynulo viac ako 7 rokov a podstatným spôsobom sa zmenili pomery a životné náklady na strane navrhovateľky
- mesačne platí 164 € za bývanie, 50 € za stravu, cca 40 € za učebné pomôcky, 20 € za mobil a 0,83 € za jednu cestu trnavskou MHD
- študovala na strednej pedagogickej škole v Č., ktorú ukončila v júni 2018 a od septembra 2018 nastúpila na vysokú pedagogickú školu v M.
- do školy odchádza v nedeľu večer vlakom a vo štvrtok sa vracia do T. F.. Hoci cestovné na vlak je teoreticky zdarma, skutočnosť je taká, že minimálne trikrát mesačne si musí kupovať lístok na rýchlik, pričom 1 lístok stojí 3 €.
- má výdavky s cestovaním mestskou hromadnou dopravou v M., pričom 1 dobitie karty, ktorou platí cestovné na MHD vo výške 5 € jej vystačí na cca 2 týždne
- do školy dochádza z prenajatého bytu, pričom cesta autobusom trvá 10, možno 15 minút, pričom denne cestuje autobusom dvakrát a 1 cesta autobusom stojí 0,83 €
- nedostala internát, a teda si musela prenajať byt, za ktorý platí 160 € mesačne, pričom v tomto byte býva s ďalšími troma vysokoškolákami
- na stravu minie cca 50 € mesačne; okrem toho má ďalšie výdavky na stravu, keď chodíva do školskej jedálne jedenkrát týždenne, pričom 1 obed v školskej jedálni stojí 3 €

- výdavky má s tým, že si musí tlačiť študijné materiály, ktoré posielajú vyučujúci na e-mail. S vytlačeníím jedného takéhoto učebného materiálu v rozsahu 200 strán mala náklady vo výške 15 €.
- nemá mobil na paušál, ale dobíja si kredit, pričom 10-eurový kredit jej vydrží cca 1 mesiac
- oblečenie si kupuje iba vtedy, keď má na to peniaze
- nevyhnutne si však musí kupovať hygienické potreby, čo ju mesačne stojí 20 € až 30 €
- študentskú pôžičku si nezobrala, nakoľko výdavky so štúdiom jej pomáha pokrývať jej matka a jej súčasný manžel
- vzhľadom na rozvrh si nenašla žiadnu brigádu v M., ale cez víkendy pracuje ako servírka v kaštieli v R. - ale iba keď je v kaštieli nejaká akcia. Na takejto akcii zarobí cca 25 €, pričom takúto ponuku práce dostáva max. dvakrát mesačne, teda príjem z tejto činnosti má max. 50 € mesačne (č.l. 38).

2. Navrhovateľka ako dôkaz označila rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8P/43/2011-40, rozhodnutie o povolení zmeny priezviska, potvrdenie o návšteve školy, pokladničné doklady, pracovnú zmluvu matky, potvrdenie Sociálnej poisťovne, výpis z LV, upovedomenie o začatí exekúcie, poštový poukaz o platení výživného a navrhla výsluch svedka M. A..

3. Otec navrhovateľky so zvýšením výživného na 300 € mesačne nesúhlasil a tvrdil, že:

- posledných 5 rokov sa staral o rodičov, pričom za opatrovanie nepoberá žiadne finančné prostriedky
- spolu s mamou žijú len z jej dôchodku
- aj on sám trpí vážnym ochorením, a tak sa nemôže zamestnať
- v súčasnosti poskytuje matke 24-hodinovú starostlivosť, preto je dobrovoľne nezamestnaný
- má 47 rokov a je absolventom strojárskoho učilišťa
- do roku 2013 pracoval na farme svojho otca, ktorý na tejto farme choval hospodárske zvieratá a mal tam tiež gáter. Otec mu dával 200 € -300 € mesačne.
- je vyštudovaný zámočník, ale pracovať nemôže kvôli svojim chorobám (dna, vrodená srdcová vada a ťažká hypertenzia)
- hoci otec po roku 2013 prestal chovať pštrosy, rodičia mu o svojich dôchodkov cca 500 € a cca 260 € dávali cca 200 € mesačne, aby mal na alimenty a na poistenie v zdravotnej poisťovni
- žiadnu prácu si nenašiel ani po roku 2013, nakoľko sa musel starať o svojich rodičov, keďže jeho otec mal rakovinu a bol imobilný
- opatrovateľský príspevok si nevybavil
- pred 1,5 rokom za 10 000 € predal pozemok. Sumu 10 000 € spotreboval tak, že zaplatil daň vo výške 1600 €, zdravotné poistenie, 4000 € vrátil svojim veriteľom a zo zvyšku žil, kým peniaze neminul.

4. Osoba povinná platiť výživné ako dôkaz predložil kúpnu zmluvu, doklad o dani.

5. Súd považuje za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 8P/43/2011-40 zo dňa 17.8.2011 bola osoba povinná platiť výživné zaviazaná na platenie výživného vo výške 50 € mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.8.2011.

Súd považuje za preukázané, že navrhovateľka je od 1.9.2018 študentkou prvého ročníka T. S. M. G.. Súd považuje za preukázané aj to, že otec navrhovateľky v roku 2016 dostal od svojho otca darom parcely V. Č.. XXX/XX (X XXX m²), V. Č.. XXX/X (XX XXX m²).

Súd považuje za preukázané aj to, že otec navrhovateľky v roku 2016 dostal od svojho otca darom parcelu V.-Z. Č.. XXX/X, rozostavanú stavbu bez súpisného čísla a iné (č.l. 89).

Súd považuje za preukázané aj to, že otec navrhovateľky v auguste 2017 predal za 10 000 € parcelu č. XXX/XX, k.ú. I..

Súd považuje za preukázané aj to, že otec navrhovateľky z príjmu 10 000 € zaplatil daň vo výške 1 582,45 €.

Súd považuje za preukázané aj to, že otec navrhovateľky v apríli 2018 predal za 8 000 € parcelu č. XXX/X, k.ú. I..

Súd považuje za preukázané, že úrad eviduje voľné pracovné miesta vhodné pre stavebného zámočníka (hrubá mzda 2,76 €/hodinu) a zámočníka (hrubá mzda 5 €/hod).

6. Súd vykonal dôkazy navrhnuté matkou (viď odsek 2) a ex offio vyžiadal z úradu práce pracovné ponuky na pozíciu „zámočník“.

Pokiaľ bola spochybnená pravdivosť údajov o výške kúpnej ceny za parcelu č. XXX/XX, svedok M. A. potvrdil, že otcovi navrhovateľky skutočne zaplatil (iba) 10 000 €.

7. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

8. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že od doby poslednej úpravy výživného v auguste 2011 (viď sp.zn. 8P/43/2011) sa podstatne zmenili pomery na strane L. Š., ktorá je staršia o 7 a pol roka, čím sa náklady na jeho výživu nepochybne zvýšili.

Pokiaľ ide o pomery na strane otca, tieto sa tiež zmenili - kým totiž otec do roku 2013 (t.j. aj v auguste 2011) pracoval na farme svojho otca s príjmom 200 € až 300 € mesačne, v súčasnosti už otec navrhovateľky na tejto farme nepracuje a podľa jeho vyjadrenia sa necháva živiť jeho matkou z jej dôchodku (cca 260 €).

Za situácie, že 47-ročný muž nepracuje a necháva sa živiť svojou 88 ročnou matkou (prípadne ak väčšinu svojich ekonomických vzťahov realizuje v rámci tzv. sivej ekonomiky), súd pri stanovovaní výšky výživného vychádzal z tzv. potenciálneho príjmu. Z vykonaného dokazovania pritom vyplýva, že otec navrhovateľky je vyučený zámočník. Pri takejto kvalifikácii by otec mohol dosahovať príjem 5 € za hodinu, čo predstavuje 800 € mesačne brutto (5 € x 8 hodín x 20 pracovných dní), resp. 645 € mesačne netto. Pokiaľ spoločnosť Q. ponúka zámočníkovi mzdu 2,7 €/hodinu, súd dospel k záveru, že nakoľko spoločnosť R.. Q.. M.. ponúka 5 € za hodinu (viď č.l. 88), priemerný zamestnanec by sa zamestnal práve v spoločnosti, ktorá ponúka 5 € za hodinu.

9. Vzhľadom na potreby 19-ročného dieťaťa, na potenciálny príjem otca cca 645 € mesačne a na to, že otec už nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť, súd dospel k záveru, že adekvátne výživné v súdnej veci je 150 € mesačne a súd preto výživné zvýšil na 150 € a to odo dňa podania návrhu.

10. Navyše - z vykonaného dokazovania je zrejmé, že otec mal z predaja darovaných pozemkov v roku 2017 príjem 10 000 € brutto a v roku 2018 príjem 8 000 € brutto, pričom aj po predaji týchto 2 parcel otcovi ostáva cca X XXX m² obdobných pozemkov - t. j. pozemkov, po ktorých existuje dopyt. Je teda zrejmé, že otec navrhovateľky prostriedky na platenie výživného 150 € aj reálne má, resp. môže si ich zadovážiť predajom pozemkov (zo samotnej skutočnosti, že otec navrhovateľky už dva pozemky predal, je zrejmé, že jednak otec navrhovateľky má záujem pozemky predávať, a aj to, že po obdobných pozemkoch existuje dopyt, čo vyplýva aj z výpovede svedka A.).

11. Z § 62 ods. 1 zákona o rodine vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá, kým deti nenadobudnú schopnosť samé sa živiť. Súdna prax pritom dospela k záveru, že schopnosť dieťaťa, aby sa živilo samé, nezávisí od dosiahnutia určitej vekovej hranice, ale na tom, kedy sa dieťa stane spôsobilé uhrádzať svoje potreby z odmeny za takú prácu, ktorá zodpovedá jeho fyzickým a duševným schopnostiam. Súdna prax tiež dospela k záveru, že pokiaľ dieťa prejaví počas štúdia schopnosti k získaniu ďalšieho vzdelania, nenadobúda schopnosť živiť sa samé (viď Z IV str. 655, resp. rozhodnutie KS České Budějovice sp.zn. 3Co/969/75).

Z horeuvedeného teda vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca k navrhovateľke trvá a bude trvať dovtedy, kým táto bude riadne pokračovať vo vysokoškolskom štúdiu. To však automaticky neznamená, že rodičia musia navrhovateľke platiť také výživné, aby navrhovateľka len z výživného uhradila všetky svoje výdavky súvisiace s jej štúdiom a so životnými nákladmi počas tohto štúdia. Povinnosť rodičov platiť výživné je totiž limitovaná tým, aká je ich životná úroveň. V danom prípade sa životná úroveň rodičov navrhovateľky odvíja z toho, že pravidelné príjmy jej matky sú 324 € (viď č.l. 2) a že otec by mohol dosahovať pravidelný príjem 645 € mesačne. Pri takýchto nízkych príjmoch sa skutočne môže stať, že vysokoškolské štúdium dieťaťa by mohlo predstavovať určitý luxus. Za takejto situácie potom neostáva iná možnosť, než aby aj už plnoleté dieťa získalo dodatočné príjmy (napr. brigádami alebo študentskou pôžičkou), ktoré mu spolu s výživným umožnia financovať svoje životné potreby počas štúdia.

Aj z tohto dôvodu súd výživné nezvýšil na žiadaných 300 €.

12. Pokiaľ otec tvrdil, že pracovať nemôže z dôvodu zdravotných problémov, žiada sa zdôrazniť, že pojednávanie dňa 12.11.2018 bolo odročené špeciálne z dôvodu, aby otec predložil súdu dôkazy o jeho nepriaznivom zdravotnom stave (viď č.l. 38); otec však na žiadnom nasledujúcom pojednávaní takéto dôkazy nepredložil.

13. Pretože výživné bolo zvýšené so spätnou účinnosťou, nie je fyzicky možné, aby otec výživné za časť októbra 2018 a za november 2018 až január 2019 zaplatil v lehotách podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine (t.j. aby napr. výživné za január 2019 bolo zaplatené už v decembri 2018). Súd preto výživné za minulé obdobie vyjadril tak, že vyčíslil výšku dlhu (nedoplatku) za minulé obdobie pred rozhodnutím súdu s tým, že otcovi podľa § 232 ods. 3 C.s.p. povolil sumu 493,55 € (150 €/31 dní x 9 dní + 3 x 150 €) zaplatiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 C.m.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v troch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci alebo i) súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 C.m.p.).

Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 65 C.m.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.